

[Christmas Møller.]

som i øvrigt over for andre spurgt om, hvorledes den Politik, som man i ganske særlig Grad satte ind for, en fortsat øget Udstykning, kunde holde over for en økonomisk Politik, hvor i hvert Fald Udenrigsministeren har stillet sig paa det Standpunkt, at det er overmaade tvivlsomt, om vor Eksport for Landbrugets Vedkommende kan holdes oppe paa den nuværende Højde ogsaa i den kommende Tid.

Naar dette er Udgangspunktet, har man Lov til at sige til Landbrugsministeren og til andre: Paa hvilket Grundlag er det da, De fortsat vil forcere en Udstykning frem? Hvis man endda vilde sige, at Udstykningen saa skulde foregaa paa den Maade, at Brugene skulde være større end dem, vi hidtil har skabt, saaledes at Oprettelsen af flere Brug ikke betingede i og for sig en større Produktion, ja, saa var vi naturligvis at faa i Tale, saa vilde dette kunne faa økonomisk Betydning ude i Landet af forskellig Karakter, holdende ikke blot Ungdommen ved Landbruget, saa kunde dette have økonomisk Betydning ogsaa over for Industrien paa forskellig Vis ved Skabelsen af nye Hjem, øget Beskæftigelse. Men der maa dog være den økonomiske Begrundelse for Oprettelse af de nye Brug, at man er sikker paa ikke at gøre Tilstanden for de bestaaende daarligere, og da vil jeg for mit Vedkommende hævde, at en Udstykning, som betød en Oprettelse af Brug af en saadan Størrelse, som vi er vant til her i Landet, kan overhovedet ikke betyde andet, end at Smørproduktionen og ogsaa Svineproduktionen skal sættes ned for bestaaende Brug.

Til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og til den højtærede Undervisningsminister har jeg et Par enkelte Bemærkninger. Til dem begge vil jeg sige, at jeg ved ikke, hvorfor det var nødvendigt for dem med Hensyn til den Arbejdspligt, der har været talt om baade af det ærede Medlem Hr. Carsten Raft og af mig, straks at føre Ordet Tvang ind. Baade den højtærede Minister og det ærede Medlem maa dog sikkert indrømme, at Tvangen paa en Række Omraader i et ordnet Samfund er en Nødvendighed. Den højtærede Undervisningsminister og det ærede Medlem kan vel heller ikke være blinde for, at i det Øjeblik sligt alene skulde udføres ad Frivillighedens Vej, vilde det være overmaade vanskeligt for ikke at sige umuligt at naa til Vejs Ende, og jeg har Lov til i denne Forbindelse at pege paa, at det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen udtrykkeligt og offentligt har givet Udtryk for,

at en vis Disciplin ved Ordningen af et saadant Forhold ikke var ham uvelbeholdt.

Jeg tror, at det ærede Medlem, der er Ordfører for Socialdemokratiet, og den højtærede Undervisningsminister kan være fuldkommen sikre paa, at der ikke fra vor Side vil blive stillet Forslag eller fremsat Ideer eller Tanker, som ikke kan siges at være i Overensstemmelse med denne Befolknings Sind og Karakter. Jeg tror ikke, at den almindelige Værnepligt, at en almindelig Pligt til inden for et vist kortere Stykke Tid at skulle gøre en Gerning for Landet kan siges at være i Uoverensstemmelse med nordisk Folkesind og Folkekarakter.

Derimod tror jeg virkelig meget stærkt, at det, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde om de frivillige Korps, saaledes som han gjorde, og vendte sig imod dem paa den Maade, han gjorde det, er et Udslag af en smaatskaaren Betragtning, som ikke har det fjerneste med dansk Folkekarakter at gøre.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at Skibsreder A. P. Møller er nu ikke en Mand, som det ærede Medlem saadan kan skyde hen i en Krog uden videre. Skibsreder A. P. Møllers Livsgerning er af et saadant Format baade med Hensyn til at skaffe Beskæftigelse og til at skaffe Værdier her til Landet, at jeg nok synes, at den kunde omtales paa en anden Maade, navnlig af Ordføreren for et Regeringsparti, Socialdemokratiet, som nu i 7 Aar har kunnet og fortsat kan bruge Skibsreder A. P. Møller som Bankraadsformand i Landets største Bank. Aar ud og Aar ind har først det ærede Medlem Hr. Hauge som Handelsminister og derefter den nuværende Handelsminister — han har kun gjort det een Gang, men han har i alt Fald gjort det — genvalgt Bestyrelsen i Landmandsbanken, og for denne Bestyrelse er Skibsreder A. P. Møller som bekendt Formand. Hvad var det, Skibsreder A. P. Møller gjorde ved sit Brev i „Berlingske Tidende“ om det Beløb, han stillede til Raadighed? Det var een eneste Ting; han vilde tvinge igennem, at der var Ligelighed, at der var Neutralitet i dette Land. Det var jo aldeles ikke det, som det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch sagde.

Stillingen er altsaa nu ved Finanslovbehandlings Slutning den, at vi har en Regering, som har kunnet sejre — det har jeg ikke lagt Skjul paa —, men foreløbig ved den aabenbart ikke meget om, hvad den vil bruge Sejren til. Derfor maa, som Arbejdet nu engang føres i Rigs-